

INSCHRYVINGSFRYS

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-50
Voor den buiten „ 1-75
Voor 't vreemde „ 2-25
Per maand voor de stad alleen . . 0-58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centimen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragsry toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

FEBRUARY 1862.

De Konvoijen met een * getekend, zyn Expresstoeinen van eerste klas, degeue met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. . . 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. 5-00 8-55** 11-50 2-20 5-00 7-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geerardshb. Less., aeth. 7-00 1-25 langs Doornik. 5-00
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-50 5-05* 7-00
Kortryk, Moskr., doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 5-10 7-10
douai, Atrecht, amicus, Parys. 6-00 9-20* 1-25** 5-10
Kales. 6-00* 9-20 1-25 7-10*
Bergen, Quievraïn. 7-00 1-25 langs doornik, 5-00
Mauage, Charleroi, Namen. . . 7-00 1-25 langs doornik, 5-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5-00 Thien. 7-40**
Landen. 5-00 8-55* 11-50 2-20
Keulen, Aken. 5-00 8-55* 11-45 Aken 7-40*
Gladb., duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen . . . 6-20 9-00** 10-20 2-45** 5-50
Van Antwerpen naer Gent . . . 6-50 8-50** 10-50 5-0** 6-00

EELCLOO.

Van Gent naer Eecloo. 8-55 2-50 8 00
Van Eecloo naer Gent. 7-00 12-15 3-00

VAN GENT, LANGS AUDENAERDE, OP SAINT GHISLAIN.

Van Gent, langs Audenaerde, naer St. Ghislain. . 6-25 9-30 1-53 7-40.
Van St. Ghislain, langs Audenaerde, naer Gent. . 5-20 7-00 11-00 3-30

BERIGT.

Door dezen aenzoekt het Bestuer van het weekblad, genaemd het WERKVERBOND, alsook het gene van de Maetschappy der WERKTUIGMAKERS, vriendelyk het geëerd Publiek om geene betalingen of leveringen, op onzen naam, meer te doen aen Fr. Bogaerts, voordezen drukker.

NOOD EN LIEFDADIGHEID.

Met een gevoel van innige voldoening en vurige dankbaarheid, mogen wy aenkondigen, dat de door het werkvolk gewenschte « Maetschappy voor den aankoop in 't groot en den verkoop aen de leegst mogelyke pryzen van levensmiddelen, ten behoeve der werkende klassen, in den loop der aenstaende week in onze stad opgerigt zal worden.

De heeren fabrikanten vooral, en ook de liefdadige byzondere personen, door den Hemel met geld en goed gezegend, hebben begrepen dat het aengroeiende werk-gebrek, waeraen gewis niemand schuld heeft, een groot deel onzer arbeidende klassen allengskens in de diepste armoë zal storten.

Veel fabrikanten getroosten zich de grootste opofferingen, om hunne spinners en wevers aen molen en getouw te houden; eenigen putten mild in hunne beurs, tot verzachting der ellende van hunne werklieden zonder bezigheid en brood. Ook het stadsbestuer, zoo wel als het Staatsbestuer, zullen, naer wy hopen, middelen beramen, ten einde een goed deel der lediglopende werklieden aen den arbeid te zetten: hier aen boulevards, by den kleinen Dok, voor den aenleg der nieuwe Midden-statie en andere dringende en reeds bevolen openbare werken; — ginds aen de versterkingen te Antwerpen of elders.

Maer de nood zal welhaest voor velen zoo hoog klimmen, dat het meer dan tyd is, door krachtdadige maetregels het lyden dier ongelukkige gezinnen ter hulp te komen.

Geen honderden, maer men mag zeggen duizenden werkers zyn reeds sinds eenigen tyd van alle broodwinning beroofd; wat zy mogten bespaerd hebben, is reeds verteerd; in de winkels en bakkeryen hebben

zy geen krediet meer; want, wie zou kunnen zeggen, op wat tydstop de Katoen-krisis geëindigd zal zyn?

Wat moeten die ongelukkigen dan aenvangen? Op wat wyze zullen ze den honger van vrouw en kinderen stillen?

En wat moet er, by gebrek aen hulp en onderstand, uit dergelyken toestand voortvloeyen?

De werklieden, voorgelicht door hun aller tolk, het Werkverbond, en door eenige andere volkslievende bladen, hebben eindelyk begrepen dat het beste middel, om in hunnen rampzaligen toestand te voorzien, bestaat in den oproep tot de ryke en vermogende personen, tot de echt liefdadige volksvrienden.

In de Meeting der gentsche Werkers-maetschappien, verleden zondag in de oude Parnassus-zael door hen gehouden, en welker verslag wy verder mededeelen, is hun ter kennisse gebragt dat talryke welstellende personen dezer stad, ware vrienden van den werkmán, geneigd zyn hunne bescherming en ondersteuning ter verleenen ter oprigting eener liefdadige Maetschappy voor den aankoop van levensmiddelen en dezes verkoop aen de leegst mogelyke pryzen, ter gunste der behoeftige werkers-gezinnen.

De besturen der onderscheidene maetschappien hebben zich ten dien einde, na den afloop der Meeting, verenigd, om die instelling tot stand te brengen, en een plan geschetst van de grondslagen, samenstelling en werkingen dier maetschappy; — welk plan wy hieronder laten volgen:

Te rekenen van morgen, zondag, zullen afgevaardigden der verschillende besturen zich met dat plan, waerby eene inschryvings-lyst voor rentelooze geldleeningen, aanbieden by de hooge geestelyke en wereldlyke overheden, by de heeren fabrikanten, en by al de vermogende en begoedde familiën dezer stad, ten einde de Maetschappy der goedkoopste levensmiddelen zoo spoedig mogelyk tot stand en in werking te brengen; want de nood klimt, en vraegt spoedige redmiddels.

Wy zouden het als eene beleediging tegen de achtbare gentsche familiën beschouwen, zoo wy eenen oogenblik twyfelden aen hare krachtdadige medewerking; aen hare van ouds gekende liefdadigheid.

Wy houden ons voorop overtuigd, dat de bestuurleden der Werkers-genootschappen, die zoo hun volle vertrouwen stellen in den onderstand hunner gelukkiger medeburgers, overal met toegenegenheid ontvangen zullen worden, en dat zy eenen ryken oogst van inschryvingen zullen opdoen ter gunste hunner arme, lydende broeders.

Ja, Gent zal nogmaels toonen, dat de milddadigheid en de volksliefde twee zyner oudvaderlyke en erfelyke deugden zyn gebleven, en dat men de werkers, die den rykdom en de welvaart helpen voortbrengen, in zulken onverdienden nood, als ze thans ondervinden, niet aen hun rampzalig lot zal overlaten.

NOOD ZOEKT TROOST.

INSCHRYVINGS-LYST

Voor rentelooze geld-voorschotten, ter oprigting eener MAETSCHAPPY voor den aankoop in 't groot en den verkoop aen de leegst mogelyke pryzen van Levensmiddelen en Huiselyke benoodigheden, ter gunste der behoeftige Werklieden.

Op aenzoek der Gentsche Werkers-maetschappien, en bewogen door den huidige ongelukkigen toestand der arbeidende klassen, ten gevolge van krisis en werkgebrek, hebben talryke welstellende burgers dezer stad de voorhand genomen voor de stichting eener liefdadige Maetschappy, onder bovenstaenden titel en voor het daerin aengeduide doelwit.

HET BENOODIGDE KAPITAEL, tot verwezentlyking van dat liefde-werk, zou gevonden worden by middel van rentelooze geldleeningen voor een jaer of langer, met dezen bedinge, dat de voorgeschoten sommen nooit meerder verlies dan 25 % kunnen ondergaen. Voor iedere ontleende geldsom zal, by derzelver storting, een geldig bewys afgeveerd worden, door de nader te vormen Bestuer-kommissie der Maetschappy, aenduidende het cyfer der geleende som en het tydstop van terugkeering onder boven gemelde voorwaarde.

ZAEK DER ZWARTE BENDE.

MOORDERYEN EN DIEFTEN,

IN DE ARRONDISSEMENTEN CHARLEROI, NYVEL, DINANT EN NAMEN.

AKT VAN BESCHULDIGING.

8^e VERVOLG.

Hy heeft er echter andere bekend vier dagen nadien, in zyne vierde ondervraging; en 't is alsdan dat hy voor de eerste mael gesproken heeft van de misdaed van Couillet, er den ouden oom en de neven byvoegende, en zweerende by Kristus waer van hy het beeld zag in het kabinet van den onderzoeksreger, dat Goethals en Coecke voor hen hadden geboet en onopligtig waren gestorven. Er moest dus in tusschentyd op nieuw aengedröng zyn by Rabet; ook meldt hy ons zelf, dat, na de misdaden van Gil y, van Villers, van Jamagne en van Chaumont bekend te hebben, de eenige waeraen hy zegde deel genomen te hebben, de prokureur des konings van Dinant hem gesproken had over de misdaed van Dinant, en « van zekeren Janssens die verscheidene malen ter dood was veroordeeld, en wiens straf vermindert was tot dry jaren, omdat hy zich pligtig had verklaerd van eene misdaed waer voor onschuldigen veroordeeld waren geworden. » Er was, men begrypt het, niets meer noodig, om het gedacht te geven, Goethals en Coecke onopligtig te verklaren, en dus ook op dry jaren de straf te doen brengen, die hem weldra zou opgelegd worden. Maer hy wist dat dry mannen in huis gedrongen waren, wyl hy geloerd had op de groote baen.

Hy moest dus, zooals wy zegden, andere personen in de plaats van Coecke en Goethals beschuldigen, alsmede een derde, die tot hiertoe onbekend bleef; en hy heeft van dan af niet geaerzeld in het huis den ouden oom en zyne neven te plaatsen.

Wy zyn zelfs gemagtigd om te gelooven dat die vervanging sedert lang besloten was tusschen Boucher en hem, « om, zooals August zegde, de justicie in twyfel te brengen; » en het voorbeeld van Janssens is daerna aen Rabet het vast gedacht komen geven, Goethals en Coecke onschuldig te maken, en aldus op dry jaren de straf te brengen die hem moest

treffen. Verschillig met Rabet, integendeel, heeft Boucher nooit hunne onopligtigheid uitgeroepen. Hy heeft zich bepaeld by te zeggen dat hy niet wist of zy ja of neen deel genomen hadden aen de misdaed, en heeft erby gevoegd dat zy zeer wel er zouden hebben kunnen deel aen nemen buiten zyne weet, omdat, zegt hy, zyne makkers hem niet altoos de dieften deden kennen welke zy zonder hem begingen, noch de medelpligten welke zy gebruikten. Maer, durft hy Goethals en Coecke niet onopligtig maken, dit is stellig omdat men hem niets heeft laten verhoopen, en omdat hy zoo goed en beter dan wy de byzonderheden kent van de misdaed waeraen zy deel genomen hebben; en durft hy ze niet met die misdaed betigten, dit is omdat hy de eerste oorzaak hunner tusschenkomst, hunner dood en dergene van wed. Dubois is geweest.

Alhoewel hy zyn alibi bewezen en zyn geld wedergekegen had, kon Boucher ontdekkingen van hunnentwege vreezen. Dus prykt hy in 1860 nog slechts in eene enkele diefte van het arrondissement Charleroi, en die diefte, wy zullen het weldra zien, was niet van aert om hem in gevaer te brengen.

Zelfs wachtte hy om ze uit te voeren, tot er dry maanden verlopen waren sedert de aenhouding van Goethals en Coecke; hetgeen hem niet belet heeft in 1860 deel te nemen aen 11 andere dieften in de arrondissementen Nyvel, Dinant en Namen.

N° 32. — Vodecéc (Dinant), 5 juny 1860. — J.-B. Boucher, Rabet.

De eerste, in datum-orde, is eene diefte, gepleegd ten huize en ten nadeele van Jozef Delvaux, wagenmaker te Vodecéc, arrondissement Dinant.

Die diefte heeft inderdaed plaets gehad den 5 juny, en de 5 juny was tevens de H. Dryvuldigheidsdag en die van een feest dat veel volk naer Walcourt lokt.

Boucher dacht dus dat Delvaux niet te huis zou zyn; en wyl men hem gezegd had dat hy alleen woonde, en op zyn gemak leefde, nam hy den spoorweg te Walcourt met Rabet, en zy kwamen te Vodecéc rond den middag aen. Wat hy voorzien had, was gebeurd. De wagenmaker was niet te huis; en als hy rond dry uer wederkeerde, zag hy dat men hem twee katoenen hemdens met blauwe en roode strepen, een nieuwen blauw luywaden-kiel, een bedlaken in calicot en een ruiterspistol had ontsloep, en dat men op een meter van den grond, in den muur die het huis

scheidt van een kleinen hangar, eene opening had gemaakt, groot genoeg om een man door te laten. Er was diefte met overklimming en uitwendige braek.

Het huis lag overigens gansch afgezonderd, en de muur was beschut door den hangar, zoodat men er by klaren dage, zonder gehoord of gezien te worden, de opening kon in maken, welke Delvaux gezien heeft, en waer door Boucher bekend in huis gedrongen te zyn, terwyl Rabet de omgevingen bewaakte. Rabet bekend de zelfde feiten. Hy erkent ook het ruiterspistol gehad te hebben, dat hy; en weduwe Poncelet verklaert dat hy haer een heind met roode ruiten, dat hy zegde van een leerkramer gekocht te hebben, maer dat stellig van Delvaux kwam, heeft te verkorten gegeven.

N° 33, 34 en 35. — Walhain-Saint-Paul (Nyvel), 7-8 juny 1860. — J. B. Boucher, Aug. Leclercq, F. Boucher.

Vier dagen later, in den nacht van 7 tot 8 juny, gingen de twee Boucher's en August Leclercq naer Walhain-Saint-Paul, arrondissement Nyvel, een bedlaken stelen op den zolder van Jakob Massart, twee hespen en hemdens op dien van Adolfin de Ract, weduwe Lecouturier, en negen hespen met dry stukken spek op den zolder van Stanislaus de Broux. Om die zolders te bereiken, waer van de vensters open stonden, hadden zy zich bediend van eene ladder, genomen op eene halve myl van de Broux's wooning.

Filip was daerna in den eersten zolder geklommen, Jan-Baptist in den tweeden en August in den derden, door eene opening van 22 centimeters, kruipende door de staven die het venster beschutten. Zy hadden eindelyk by vrouw Freymy een kruiwagen gestolen welken men in een veld van Ernage, waer hy gebroken lag, heeft gevonden; en men had inderdaed, ten een of twee uer's morgens, een langen man naer Ernage zien gaen, op den weg van Walhain naer Sombrefte, en een zwaer geladen kruiwagen voerende. Maer, wyl hy onderwege gebroken was, had hy te Ernage een anderen kruiwagen genomen, die insgelyks wat verder brak.

August en de twee Boucher's bekennen die dry dieften, welke de laetsten zyn waeraen Filip deel genomen heeft. Zy bekenden er den opbrengst van verdeeld en zich, huiswaerts keerende, bediend te hebben van twee kruiwagens die gebroken zyn. Zy verklaren eindelyk, dat zy, naer Walhain gaende, geen ander doel hadden, dan te stelen op de zolders waer van de

Al de ingezamelde gelden zullen gestort worden in de kas der *Bank van Vlaenderen*, of wel in die van de *Gentsche Krediet-vereeniging*.

HET BESTUER zal later gekozen worden onder de liefdadige geldleeners, met byvoeging van andere menschlievende personen, die, zonder juist gelden te verstrekken, zich *kosteloos* willen gelasten met eenige werkzaamheid aen 't bestuer verbonden.

Het Bestuer zou, onzes dunkens, gevoegelyk kunnen bestaan uit: eenen voorzitter; vyf ondervoorzitters en een dertigtal leden, verdeeld als volgt: 22 burgers uit de verschillende standen der samenleving, en waeronder ook overheids-persoonen, fabrikanten, enz.; drie parochie-pastors; vier inspektors der levensmiddelen en brandstoffen; eenen ontvanger en eenen kassier, die beiden begood en persoonlyk verantwoordelyk zouden zyn voor de hun toevertrouwde gelden en verrekeningen.

De voorzitter of een bestuer-lid van elke der Gentsche Werkers-maetschappyn zouden van regtswege deel maken van het algemeen Bestuer.

EEN BYZONDER KOMITEIT zou saemgesteld worden voor den ontvangst, de bewaring en uitdeeling der LIEFDE-GIFTEN van allen aert, die met dankbaerheid aenvaerd zullen worden door de Maetschappy. Deze Liefdegiften zullen dienen ter ondersteuning der geheel en al broodelooze werkers-gezinnen, die geen gebruik kunnen maken van den aankoop der levensmiddelen aen verminderde pryzen.

De liefdegiften zullen uitsluitend gebezigd worden voor de uitdeelingen van voedzame soepen en van brood; des benoodigd, en by mogelykheid, ook voor de uitdeeling van beddery, kleêrgoed en brandstof aen de arme huishoudens, in navolging van hetgeen plaets heeft gehad in het rampjaar 1848, door het gentsche liefdadige Komiteit, ten voordeele der behoeftige vrouwen en kinderen van de slagtoffers der Cholera.

Alle giften en stoffen, als kalikots, gedrukte katoenen lynwaed en kleêrgoederen, alsmede matrassen en ander beddegoed, zullen door dat komiteit dus gretig aenvaerd worden.

Iedere week of elke veertien dagen zou de bilan van de werkingen der Liefdadige Maetschappy kunnen opgemaakt en afgekondigd worden.

Op deze wyze tewerk gaende, zullen de ryke en liefdadige gentsche burgers nogmaels een schoon voorbeeld geven van hunne menschlievendheid en volksmin, en het werkvolk, zonder iemands schuld thans zoo hard beproefd en geteisterd, zal zyne weldoeners danken, zegenen en beminnen, en welligt den tydelijken nood, door de katoen-krisis te weeg gebragt, zonder zwaerdere rampen kunnen doorworstelen.

Meeting der Werkers-Maetschappyn.

De aengekondigde Meeting der Werkers-maetschappyn heeft zondag voormiddag plaets gehad in de oude schouwburg-zael van den Parnassus, op de Houtlei, die letterlyk opgepropt was, zoo wel in de boven-logien als beneden, met fabriekwerkers, werktuigmakers, huisschilders en ambachtlieden van verschillende stielen.

Talryke burgers en ook eenige vreemde persoonen uit Antwerpen en elders, benevens een dagbladschryver uit Brussel, die naest onze zyde nota's van het verhandelde nam, woonden de Meeting by.

Het bureel was saemgesteld uit de heeren Emile Moyson voorzitter; Billen en De Ridder, voorzitters der spinners- en wevers-maetschappyn; De Backere, voorzitter van de maetschappy der handwevers; Van Hoobroeck, lid van de maetschappy der Werktuigmakers, Massyn, voorzitter der maetschappy van huisschilders, en Van Geersdaele, zoon, als sekretaris.

De heer Emile Moyson heeft de zitting geopend met een vlugtigen oogslag op de punten die op het dagorder waren gebragt, te weten: Toestand der gentsche fabriekwerkers; Vereeniging voor den aankoop en den verkoop van goedkoopere levensmiddelen; Verzoekschrift ter gunste der nog gevangene wevers; — welke besproken moesten worden door de voorzitters en vertegenwoordigers der werkers-maetschappyn.

De spreker drong vooral aen op de nauwere vereeniging der werkers van allen aert, ter opsporing van redmiddelen in de huidige katoen-krisis, ten einde te geraken tot de daerstelling eener maetschappy voor den aankoop in 't groot, en den verkoop aen leeg pryzen, van levensmiddelen ten behoeve der werkmans-gezinnen.

De heer Moyson drong insgelyks sterk aen op een petitionnement ter gunste der nog in 't gevang zynde wevers. Hy deed het voorstel, een verzoekschrift in dien zin te zenden naer de gentsche Vertegenwoordigers in de Wetgevende Kamers, ten einde zy den heer Justicie-Minister zouden ondervragen over de redens der zoo sterk verschillende behandeling jegens de opstandelyke mynwerkers van den Borinage en de gentsche wevers; de eersten immers werden, na slechts drie weken voorloopig gevang, veroordeeld, en eenige dagen na hunne veroordeeling, op voordragt van het Ministerie, door de koninglyke genade aenstands op vrye voeten gesteld; terwyl de gentsche beschuldigten een voorloopig gevang van drie maanden hebben onderstaen, tot veel zwaerder straffen verwezen zyn geweest, en tot heden nog geen afslag hebben kunnen bekomen.

De heer Moyson drukte de hoop uit, dat de Vertegenwoordiger van Gent, die in de Kamer reeds zoo moedig is opgestaen voor de verdediging der belangen onzer moedertaal, ook de arme gevangene broeders niet zal vergeten. In allen gevalle, zal men door het verzoekschrift de aandacht des lands op die ongehoorde partydigheid van 't Ministerie gevestigd hebben.

Dan nam de heer F. Bilin, voorzitter der Spinners-maetschappy, het woord.

Hy begon met te zeggen dat, hoe zeer ongeleerd, de gevoelens van zyn hert hem de woorden zouden inboezemen ter afschetsing van den huidige, bedroefden toestand der gentsche werklieden, ten gevolge der nyverheids-krisis, aen dewelke Staats- noch Stads-bestuer noch iemand hier de minste schuld hebben, aengezien dezelve het gevolg is van den rampzaligen broeder-oorlog in Amerika.

Die ongelukkige toestand legt echter den dringenden pligt op, dat niet alleen de werkers-genootschappen zich onderling nauwer vereenigen en elkander trachten te ondersteunen, maer ook dat de burgery en de meer begoedde persoonen elkander de hand toereiken, ten einde middelen te beramen voor de afwering van armoë en ellende.

De spreker hangt een hertverscheurend tafereel op van den nood en het lyden welke eenige behoeftige werkers-gezinnen reeds ondergaen, en die noodlottig anderen nog treffen zullen ten gevolge der katoen-krisis; sommige dier behoeftige huishoudens zyn reeds ter hulpe gekomen door de menschlievende bemoeijingen des bureels van Weldadigheid.

Bilin zegt dat de edelmoedige en liefdadige Vlamingen der stad Gent niet zullen dulden, dat de werkers, welker arms meer bydragen tot de algemeene fortuin, dan de grootste kapitalen, van honger zouden omkomen.

Thans zyn er fabriekwerkers, die 30 tot 40 jaren, gansch hun leven, gewrocht hebben van den vroegen morgen tot den laten avond, om hunne meesters ryk en gelukkig te maken, en die langs de straten zwerven, ter prooi aen de armoede.

« Wat moeten die ongelukkigen nu aenvangen? vraegt de spreker, en hy antwoordt: Geen geweld, Broeders, werkers! want het geweld wacht ons af in die schoone, groote fabriek, onlangs met meer dan een miljoen onkosten gebouwd in de Nieuwe-Wandeling....

« Ons hoogste belang is nu, onzen toestand te doen kennen aen de ryke en vermogende persoonen; onze hoogste pligt, ons nauwer dan ooit te vereenigen, voor onderlingen bystand. De Gentenaers weten het immers, dat er zonder werkers geene fortuin bestaat.

Bilin zegt dat de ambachtlieden tot heden hunne eigene belangen nog zoo wel niet begrypen als de fabriekwerkers; hy doet eenen oproep tot de gezamentlyke werkingen

der verschillende maetschappyn. Hy verzet zich nogmaels hevig tegen de beschuldiging, als zouden hy en Deridder het werkvolk tot oproer willen aanhitsen. De oproer en wanorder brengen niets voort dan gevang, lyden, ongelukkige weduwen en weezen.

Verder schetst hy een roerend tafereel, hoe die zelfde werkers, overal ten achteren gestoken, toch de eersten zyn om hunne kinderen te geven ter verdediging van 't Vaderland. Hy laekt hevig het gebruik der milicianen aen de versterkings-werken te Antwerpen, alwaer de zoons van arme werklieden in slyk en water moeten wrochten, koortsen of andere ziekten betrappen, terwyl hunne ouders in bittere armoë verkeeren....

« Als men van die 80 miljoen francs, besteed aen de oprigting van welligt nuttelooze en gehaete forten, slechts een klein deel besteedde om arbeid te verschaffen aen de broodlooze werkers, zou er dan wel krisis, wel zoo veel armoë en gebrek zyn? »

De spreker doet eindelyk de partydigheid van het ministerie uitschynen, in zake van begenadiging der veroordeelde werkers te Gent en in den Borinage; het schynt, inderdaed, als of de Walen meer regt en gunst in Belgie genieten, dan de Vlamingen.

Dit brengt hem op het waekroepende onregt, van vlaemsche betigten voor de regtbanken te beschuldigen en te veroordeelen in eené vreemde taal. Hy wylt op de nog geheimvolle zaak Coecke en Goethals, waerin misschien van de slechte vertaling van een enkel woordje, het leven van twee menschen heeft afgehangen....

Bilin besluit met eenen warmen oproep aen de werkers-maetschappyn, opdat zy zich zouden vereenigen met den Vlaemschen Bond, ten einde ook de regten onzer dierbare moedertaal eindelyk te zien herstellen, en aldus de groote Volkszaak nogmaels nuttig te zyn.

De Ridder, voorzitter der Wevers-maetschappy, bespreekt daarna ook de punten van het dagorder.

Goevernement noch fabrikanten zyn de oorzaak van de huidige krisis, die zich door geheel Europa doet gevoelen. Er kunnen dus maer maetregels genomen om de krisis te verligten.

Het gentsche Stadsbestuer is gewis ook de schuld daer van niet; doch het moet zoo haest mogelyk bedacht zyn, te werk te gaen, gelyk de vorige Regencie gedaen heeft in het rampjaar 1847-1848, toen alles aangewend werd om werk en onderstand te verschaffen, zoo wel als geldelyke ondersteuning aen het bureel van Weldadigheid.

Spreker beklaegt er zich over, dat de ministers, in de koninklyke Troonrede, niet één woordje gerept hebben over den toestand der werkende klassen by de huidige krisis en de duerte der levensmiddelen. Hy is volstrekt geen Bonapartist, doch ziet hy, met een dankbaer gevoel voor de fransche broeders, dat het goevernement aldaer krachtdadige middelen te werk stelt, om de van werk beroofde arbeiders ter hulpe te komen.

De Ridder wylt, ten slotte, op 't voorbeeld van Engeland alwaer men 3,000 vereenigde Werkers-maetschappyn aantreft die in nood en werkgebrek elkander ondersteunen. Onze lands-spreuk: *Eendragt maakt magt*, moet door de werkers goed begrepen worden; voor hen ligt de magt in den Bond.

Massyn, voorzitter der huisschilders-maetschappy, vraegt wat het woord *Vryheid* beteekent, als men zelfs de vryheid niet bezit de liefdadigheid eens broeders af te smeeken, maer den bedelaer, die in de stad rond zwerft om een korstje brood voor zyne hongerige vrouw en kinders, meedoogeloos in de boeien sluit en naer 't gevang brengt.

De spreker geeft eenige nuttige wenken, met doelwit om de talryke maetschappyn van plezier of vermaak, in vereenigingen van liefdadigheid of onderlingen bystand te veranderen. Hadde men hy tyds alom te werk gegaen en bespaerd, dan zou er thans zoo veel nood en armoede niet kunnen komen.

Massyn vraegt, of de spreuk wel waarheid bevat: « Help u zelve, en God zal u helpen. » Maer, hoe zullen de arme werkers elkander nu helpen?

Van Hoobroeck, lid van de maetschappy der Gentsche Werktuigmakers, geeft aen de Meeting kennis, dat eenige ryke en liefdadige burgers der stad Gent, bewogen door den beklagenswaardigen toestand der werklieden, voornemens zyn eene maetschappy te stichten voor den aankoop

vensters zouden open staen.

De dieftien van Walhain en die van Voderée verschilden niet van degene die gewoonlyk onder het bereik der assisenhoven vallen, wyl hunne plegers geene schynbare wapens en geene gelegenheid hadden om bedreigingen te doen of geweld te plegen. Maer dit geweld en die bedreigingen zullen weldra op nieuw verschynen in het arrondissement Dinant, en ziet hier ter welker gelegenheid:

N. 56. — *Jemelle (Dinant)*, 10-11 july 1860. — *J. Boucher. August Leclercq, J. Leclercq, Rabet.*

Jan-Baptist, het opperhoofd der hende, had eene opzoekingsreis gedaen met August en Rabet. Zy hadden den spoorweg genomen te Namen en hem te Neufchâteau verlaten. Zy waren daarna te voet gekomen tot aen Jemelle, om, zooals Rabet zegde, « plaetsen te zoeken waer zy winstgevende dieften konden begaen; » maer die reis had geen uitslag opgeleverd. Boucher verliet dus zyne makkers, om langs Rochefort en Dinant terug te keeren, terwyl Rabet en August in eene herberg gingen rusten, waer zy een grysaerd van 76 jaren vonden, Jan-Jozef Jottard geheeten, van Jemelle, die min of meer door den drank verbit was.

Hem ziende, gaf de grysaerd de hand aen August, alhoewel zy elkaer te voren nooit gezien hadden. Hy verweet hem zelf, by hem niet te zyn komen noemmalen en betaelde voor elk vyf of zes glazen bier. Hy vertrok daarna, maer de gelegenheid was te schoon om ze te laten ontsnappen. August verwonderde zich over de edelmoedigheid van den grysaerd, en de weedin antwoordde hem dat hy van zyne inkomsten leefde. Hy vroeg inlichtingen naer zyne wooning waer hy moest noemmalen by zyne aenstaende reis, en zy toonde ze hem langs den oeverkant der brug. Zy gingen ze dus bezigtingen toen zy uit de herberg kwamen en gingen er daarna niet Boucher en Jozef Leclercq, in den nacht van 10 tot 11 july.

Jottard sloop reeds lang, toen hy eensklaps in zyne bedlakens gewikkeld en om zoo te zeggen versmaecht werd. Zich hebbende willen verdediging, kreeg hy eene wonde aen het hoofd, en hy die hem geslagen had, dreigde hem de keel af te snyden indien hy niet al zyn geld gaf. Jottard antwoordde hem dat het op zyne nachttafel stak in den zak zynen ondervest; dat hy niets anders bezat; en de 10 fr. 88 c. die in den zak staken, werden onmiddellyk medegenomen. Een ander man, hebbende een neusdoek op het hoofd, en gewapend met hetgeen Jottard dacht eene pyk te zyn, maer

hetgeen niets anders was dan een bezemstok, hield zich aen zyn bed, terwyl de twee anderen in eene naburige kamer eene hesp, 6 ponden spek en twee manshemden stelen.

Wyl hy veel bloed uit zyne wonde verloor en kloeg geen water te hebben om het te stelpen, ging zyn aanval er hem in de keuken halen, legde hem kompressen ervan op het hoofd en vertrok dan met zyne makkers, terwyl Jottard, aen zich zelven overgelaten, door het venster sprong en in de gehuete liep. Zy lichtten zich overigens, zooals elders, met eene keers die zy hadden medegebragt, en zy waren in huis gedrongen door het breken eener ruit en het beklimmen van een venster. Zy waren gewapend met een ploegzyer en een bezemstok, welken zy op dertig of veertig stappen van Jottard's huis hadden genomen.

Zelfs hebben zy dien bezemstok ten zynent gelaten, en Rabet bekent by zyn bed gebleven te zyn met een stok in de hand. Hy verklaert ook dat Boucher en Jozef Jottard in zyne dekens hebben gerold en dat Jozef hem op 't hoofd heeft getroffen met het ploegzyer, omdat hy tegenstand bood.

« Is dus ook hy die hem bedreigd heeft, hem de keel af te snyden indien hy niet al zyn geld gaf. Jozef beweert in tegendeel dat hy er zich by bepaeld heeft Jottard by de armen te vatten, terwyl Boucher hem by de voeten hield; dat hy hem niet gewond heeft; dat Jottard zich gewond heeft, door op zyne bedsponde te vallen, en dat hy zelf niet wist het ploegzyer te hebben.

Maer Jottard verklaerde, vier dagen na de misdaed, dat hy getroffen was geworden met een scherp yzer, van 45 tot 60 centimeters lengte, hetgeen duidelyk een ploegzyer aentoonde; Boucher, die in het gevang met Rabet niet kon spreken, verklaert insgelyks dat Jozef het ploegzyer leest gehad en Jottard inlele geslagen heeft. Jozef erkent daerenboven hem water te zyn gaan halen in de keuken. Dus is hy het ook die de kompressen van koud water op Jottard gelegd heeft; en hy zou hem ongetwyfeld niet verzorgd hebben, had hy hem zelf de wonde niet toegebragt.

Wet August aengaet, hy erkent de kassen doorzocht en er 20 francs uit genomen te hebben; maer hy weet niet meer of het Boucher of Jozef is, die Jottard getroffen heeft. Echter beweert hy aen Boucher gezegd te hebben dat hy onbeschoft moest zyn om aldus te handelen.

Als zy naer Jemelle teruggekeerd waren, hadden zy op nieuw den spoorweg te Namen genomen. Maer de aankomst van den spoorweg liet

hun niet meer toe naer Jottard te gaen. Jozef en Rabet waren dus langs den eenen kant gegaen, terwyl August en Boucher eene andere rigting insloegen; en 't is dan dat Rabet aen Jozef de byzonderheden der misdaed van Couillet heeft medegedeeld, zooals hy later aen zyn lief de byzonderheden toevertrouwde van eene andere diefte met gewapende hand, gepleegd te Villers-le-Gambon, arrondissement Dinant, in den nacht van 4 tot 5 oogst 1860. Zy waren dus per spoorrein naer Jemelle gegaen, en zyn langs den zelfden weg teruggekeerd, tenzy zy hy hunnen terugkeer gezorgd hebben om den trein te vervoegen aen eene tusschenstatie.

Jozef en August zyn daarna registreeks naer huis gegaen, Boucher en Rabet integendeel, hebben den volgenden nacht doorgebragt in eene myt, om 's anderdays naer Wanfercée-Baulet eene andere diefte te gaen plegen, op aenduidingen van August.

N. 57. — *Wanfercée-Baulet (Charleroi)*, — 12-13 july 1860. — *J. B. Boucher, Rabet, Aug. Leclercq, medeplichtige.*

August had inderdaed aen Boucher het huis getoond van een mynwerker, die alle nachten op zyn werk was, en wiens vrouw insgelyks buiten huize sloop, omdat zy hy hare schoonmoeder logeerde.

Dit huis was dit der echtelingen Victor Paquet. Hy had hem ook aengeraeden er langs den zolder binnen te dringen, en hem ook gemeld dat hy zelf den nacht zou gaen doorbrengen te Sombrefte, om zich een alibi te bezorgen. Paquet zag dus, als hy naer huis kwam, dat men in zyne wooning geroofd had gedurende den nacht en hem eene zwart zyden ondervest, twee lynwaden hemdens, een paar wollen gebrede kousen, een paar nieuwe leerzen, eene vrouwenmuts met zwarten kant, een wollen rok met blauwe en zwarte ruiten, een paar zwarte wollen vrouwenkousen, een bruine wol gebreden lyfrok, een geweer met aenjou geschilderd hout, een scheermes met zwarten heelt, een koffymolen, een wetyzer, vier stalen vorken en zes lepels van kompositie, een boek, een prys van rekenkunde, eene blauw lynwaden beurs met acht of negen-en-dertig francs in vyffrancstukken en andere munt, eene gryslakenen broek en eene andere in wol, een paar wollen bretellen, een blauw lynwaden kiel met platte mouwen, een katoenen neusdoek met rooden grond en witte stippen, een zwart zydenen halsdoek, eene zwart lakenen klak en andere voorwerpen ontstolen had.

(Wordt voortgezet).

in 't groot, en aen de geringste pryzen, van levensmiddelen en andere huiselyke behoeften.

De voorhand ter oprigting dier menschievende maetschappij is genomen door vermogende en begoedde personen, van alle denkwyzen, die niets dan hunne genegenheid voor het werkvolk garaedpleegd hebben.

Wellicht zal, nog in den loop dezer week, die maetschappij tot stand komen, ten einde zoodra mogelyk in den nood te helpen voorzien.

De spreker vraegt, of de werkers te vreden zyn, dat de voorzitters of bestuurleden der verschillende maetschappijen zich morgen in deputatie begeven by de heeren inrigters van datgene, waervoor heden de Meeting beroepen vern om tot stand te brengen: de goedkoope levensmiddelen.

Die mededeeling en dat voorstel zyn ook met een donderend gejuich begroet en aangenomen geweest.

De heer Voorzitter geeft alsdan lezing eens briefs, waerin de brussche Werkmangs-geuootschappen kennis geven, dat zy eene groote Tombola gaen inrigten ter gunste hunner lydende broeders van Gent.

Geestdriftige toejuichingen.

Na voorlezing des verzoekschrifts aen de gentsche Verteenwoordigers, worden de voorgestelde punten op het dagorder met algemeene stemmen aangenomen.

Ten 10 ure begonnen, was de Meeting, geëindigd omtrent een uur.

VERZOEKSCHEFT VOOR AFSLAG VAN STRAF,

Der nog in het Gevang zynde Wevers.

BESLUIT, gestemd door de Meeting van den 9 February 1862, in de Zaal Parnassusberg, te Gent gehouden.

Aengezien, zoo het, van den eenen kant waer is dat de feiten, welke in Juny jl. door de mynwerkers in den Borinage gepleegd zyn geworden, wanneer men ze van uit het standpunt der oorzaken die er toe aanleiding hebben gegeven beschouwt, voor hunne daders verzachtende omstandigheden moesten daerstellen, welke ten voordeele der gentsche werklieden, in de zaak der onlusten van 29 April laetst betrokken, niet konden ingeroepen worden; — men, van den anderen kant, evenmin kan betwisten dat de volhouding, gedurende omtrent acht dagen, van den weêrstand aen de gewapende legermagt, aen de geweldendaryen die in Henegouwen hebben plaets gehad een veel erger karakter Lyzetten dan aen de ongeregeldeheden hier ter stede ontstaan kan toegeëigend worden, vermits alles zich hier bepaeld heeft by eene botsing, van korten duer, tusschen een klein getal werklieden, door heimelyke aenstokingen opgejaegd, en eenige politie-beambten.

Aengezien de Gentenaren door drie maanden preventief gevang reeds bitter hunne dwaling van een' oogenblik hadden geboet, toen zy voor de regtbank verschenen, terwyl in Henegouwen de onderzoeks-regters zich, met eenen loffelyken spoed, op drie weken van hunne taek hadden gekweten; —

Aengezien, niettegenstaende die preventieve strengheid ten opzichte der Gentenaren gebruikt, zware straffen tegen de meesten hunner werden uitgesproken, terwyl de Waelsche werklieden, getroffen door het hardste vonnis, slechts tot zes maanden gevang waren verwezen geworden;

Aengezien al de poogingen, sedert een half jaer op de bezonderste punten van het Vlaemsch land onophoudelyk aangewend, ten einde den koning, die de mynwerkers van den Borinage pas eenige dagen na hunne veroordeeling gedeeltelyke of volkomene kwyttschelding van straf vergunde, te bewegen om ook tot de Vlaemsche gevangenen de toepassing van zyn genade-regt uit te strekken, — aengezien, zeggen wy, al die poogingen vruchteloos zyn gebleven;

Aengezien, ten slotte, de droevige toestand, waerin de katoen-krisis de massa der gentsche fabriekwerkers doet verkeeren nog medehelpt om by het volk sombere, wanhopige bedenkingen te verwekken nopens de onverschilligheid waarmede zyne klagen de stem, zoo menigmaal reeds verheven ten voordeele van broeders die toch iedereens medelyden verdienen, blijft bejegend worden;

BESLIST DE MEETING :

Dat er dringende redens bestaan om, als laetste middel, een algemeen petitionnement, zoo onder de begoedde burgery als onder de stielen en ambachten in te rigten, ten einde in dees buitengewoon geval, waer het nevens eene kwestie van menscheelykheid en betrekkeleke regtvaardigheid een nationaal belang geldt, te betrachten dat de Wetgevende Kamers, door het uiten van een' edelmoedigen wensch, in de zake zouden gelieven tusschen te komen.

De Meeting gelast haer bureau een afschrift der hooger niteengezette beweegredenen, die hare beslissing wettigen, aen elken der III. Verteenwoordigers der gentsche bevolking te doen geworden, opdat deze III. de noodzakelykheid mogen inzien, de voorhand te nemen ter ondersteuning van haer billyk, vaderlandsch verzoek.

Miliciewetten.

Men verzekert dat de hervorming der miliciewetten, door het ministerie aengekondigd, niet zeer gewigtig zal zyn, en enkel bestaan in eenige kleine verbeteringen, terwyl de grootste gebreken van het tegenwoordig stelsel zullen gehandhaefd worden.

De heer Coomans zou integendeel de loting willen afgeschaff hebben, en een vrywilligersleger opvormen; maer daer zyne gedachten thans geene kans van lukken hebben, zou deze volksvertegenwoordiger zich nu bepalen aen de kamers te vragen :

1° De volle vrylating van den oudsten zoon, als zynde de natuerlyke plaetsvervanger van den huisvader, de regter arm der weduwe, de steun der minderjarigen, enz.;

2° Eene verhooging der premie voor dienstneming van vrywilligers;

3° Eene schadevergoeding van een duizendtal franks, betaalbaar in twee of dry keeren, ten voordeele der ge-

dwongene milicianen, die de middelen niet gehad hebben om zich eenen plaetsvervanger te verschaffen.

4° Eene belasting van 500 a 600 franks, aen den Staet te betalen voor elken plaetsvervanger, door hem aengenomen.

5° Aen de milicianen den voorkeur te geven voor verschillende lagere ambten in de openbare diensten, als douanen, accynsen, spoorwegen, enz.

6° Eene vermeerdering van soldy, derwyze dat de schuld aen de massa altoos het feit van den miliciaen zou zyn.

7° De afschaffing der verloven uit gunst, en de aflevering van alle verloven by middel van loting.

Gemeente-vryheid.

Het byzonderste kenmerk van den Belgischen volksaert is de gemeente-vryheid.

De byzonderste vyand van dien volksaert is de geest van centralisatie.

Parys is geheel Frankryk. Letterkunde, politiek, wetenschappen, geheel het zedelyk en verstandelyk leven is besloten in de woelende hoofdstad. In Frankryk heeft immers de centralisatie de uiterste palen harer magt bereikt, en met eene yzeren logiek de bitterste gevolgen afgeleid van dat rampzalig beginsel.

In België, God dank, zyn wy tot daer niet gekomen. De gemeente-vryheid en het gemeente-leven zyn nog niet uitgedoofd: en Gent, Luik en Antwerpen zyn nog geen « bourgeois-pouvoirs » geworden in vergelyking met Brussel. Maer de centralisatie-geest werkt dagelyks langs om heviger om ons mede te slepen in dien draaikolk, die al het bloed naer het hoofd wil jagen, om de overige lidmate gemakkeliker te verlammen.

Geen krachtadiger middel kan er uitgevonden worden dan de ontwikkeling van de gemeente-vryheid, van het zelf-gouvernement, en aldus ter beteugeling der aenmatigingen van het hoogere bestuur.

Dat het gouvernement zich bemoeie met de veiligheid der burgers te verzekeren, en met het regt en de justicie te doen handhaven: en dat het voor het overige der provincien en de gemeenten belaste met voor hare eigene belangen te zorgen: zy zullen het veel beter en veel goedkooper doen dan de Staet.

Buiten de verdediging van het land, de politie en de justicie, moet de Staet zich zoo weinig moeien als mogelyk met wat het ook zyn moge. Want hy kan anders niet dan papier bekladen, gouverneren, administreren, dirigeren, inspekteren, kontrolleren en bureaukratiseren: 't is te zeggen: een legioen pennemannen onderhouden ten koste van het publiek, zonder dat het publiek er eenen duit nut uit trekke.

Dat men er wel op lette: het Staatsbestuur centraliseer alle dagen langs om meer. Het doktrinarismus zal ons langs verkeerde wegen leiden naer het ideael van het socialismus: opslorping van den persoon des burgers in een slaeh van pantheïsten-eenheid, die men den Staet neemt.

De Staet zou werk genoeg hebben met de personele veiligheid te waarborgen en regt te deelen aen de burgers. Maer hy wil bovendien nog onderwyzen; en hy leert niet alleen grieksch en latyn, wysbegeerte en mathesis, aerdrykunde en geschiedenis, geneeskunde en regte; maer hy leert ook paerden beslaen en boomsnyden, hy leert peeren kweken en savooijen planten, in afwachting dat hy ons onderwyzen zal hoe men zyn vleesch zal moeten koken en zyne sous bereiden!

De Staet heeft nog aen den boer niet verboden zyn kalf te slagten als hem beliest; maer indien hy zyn zwyn mag dooden, als 't hem past, hy mag het niet genezen indien het ziek wordt. De Staet moet er tusschen komen in den persoon van eenen gediplomeerden veearts, om aen het zieke dier haerlemsche olie en engelsch zout te geven. Immers de Staet moet alles opslorpen, en 't is een nuttig iets, van zelfs eenen vertegenwoordiger te hebben van den God-Staet tot in den koeistal van den geadministreerden!

De burgemeester bestuurt het menscheelyk vee; de veearts heerscht over de andere kudde; een weinig ook over den herder; en de heeren Lebeau, Devaux, Frère en Rogier zyn te vreden. De heer minister Van den Peereboom is ook te vreden: want hy heeft als kommandant der pompiers kunnen oordeelen, welke voordeelen de hiërarchie, de organisatie en administratie, de penlekkery en de bureaukratie opleveren.

Ons dunkens, zouden echter de gemeenten, en de vrienden van vryheid, er eens ernstig moeten aen denken, om dien gang van zaken een weinig te keer te gaen. Wy zullen des noods een handeken toesteken.

B. C.

MEETING IN DE CITÉ,

TE ANTWERPEN, 10 FEBRUARY.

Voor den aenvang der zitting heerschte er eene groote beweging in de zaal; er werden langs alle kanten levendige gesprekken gevoerd over de onregtvaardige krygsdienstbaerheden, waer wy thans moeten onder bukken, en menig een drukte den wensch uit, dat er krachtadige middelen zouden aangewend worden, ten einde er voor de met dienstbaerheden geslagene eigendommen, door het gouvernement regtmatige schadevergoedingen zouden toegestaan worden.

Een weinig voor 5 1/2 werd de zitting geopend verklaerd. Het bureau der inrigtende commissie was samengesteld uit de heeren: C. F. d'Hane de Steenhuyse, Wood, Meert, Cogels, Van Hissenhoven, Lambrechts en A. Geelhand.

Nadat de heer A. Geelhand, in zyne hoedanigheid van sekretaris, het verslag van eene vroegere zitting gelezen had, gaf de heer Van Hissenhoven een kort overzicht van de werkzaamheden der commissie. Er is aen den gemeenteraad en de koophandelskamer een brief geschreven, ten einde hen aente wakkeren tegen de oorlogs-servituten by het gouvernement te protesteren; op die brieven verwacht men antwoord.

Spreker, herinneet dat de petitie over dezelfde kwestie welke door onzen provincialen-raed aen de wetgeving is gestuurd geword, in de kamer door den antwerpschen vertegenwoordiger den heer de Gottal, warm ondersteund werd; aen hem is het te wyten dat die petitie, met verzoek van een spoedig verslag, naer den minister werd verzonden; dit spoedig verslag verwacht men echter nog altyd.

Ten slotte brengt de heer Van Hissenhoven hulde aen de dagbladen, vooral de antwerpsche, welke de invoering der militaire dienstbaerheden bestreden hebben.

Vervolgens nam de voorzitter, de heer d'Hane de Steenhuyse, het woord in het fransch, doch er ontstonden langs alle kanten hevige protestaten. Men verzocht den redenaar zich van de vlaemsche taal te bedienen, als zynde dit de taal der meerderheid, de taal die elkeen verstond, en waerin men de burgers en boeren naer de Meeting had geroepen.

Toen de heer d'Hane de Steenhuyse echter verklaerde het vlaemsch van herte genegen te zyn, doch met veel meer gemak zich in het fransch uit te drukken, liet men hem toe zyne fransche redevoering voort te zetten.

De redenaar wydt breedvoerig uit over het onregtvaardige der militaire dienstbaerheden, waarmede wy binnen en buiten de stad geplaegd zyn. — Wy moeten, zegt hy, de afbraek vragen van al de militaire werken, langs de beide zyden der stad; wy moeten by het gouvernement krachtadig aandringen op het bekomen van ons goed regt, van eene billyke schadevergoeding.

Eindigende, vraegt de spreker de toestemming der vergadering, opdat de thans bestaende commissie zich ook met de belangen der burgers van binnen de stad zou mogen belasten.

De heer Jacobs-Beeckmans drukt zich in het vlaemsch uit. Aen een groot kwaed, zegt hy onder anderen, is een krachtig geneesmiddel noodig. Het departement van oorlog loopt door als een wilden os, zonder te zien, wiers belangen met de voeten worden getreden. De heer Chazal gaet onbezonnen te werk!

Voorheen verdedigden de Belgen hunne gemeente-vryheden met de wapenen; thans moet dit door het goede regt gebeuren.

Antwerpen is om zoo te zeggen het hart van België. Eene stad die voortdurend met vernielingen bedreigd wordt, kan niet bestaan. Wat zou er van onze stad geworden, als men er den koophandel uit dreef; en dit zal het noodlottige gevolg der fortifikatiën zyn.

Wy moeten voortgaen met onze regten te eischen en onze billyke klagen tot den koning doen doordringen; eens toch zullen wy regt bekomen.

De heer J. Van Ryswyck klimt op de tribuen en spreekt eene krachtige en wydloopige redevoering uit, waerin de heeren Chazal en Rogier niet worden gespaerd.

Wy moeten ons, volgens spreker, in krachtige bewoordingen, ter verkryging van ons regt tot de Kamer wenden, en aen Volksvertegenwoordigers hunnen pligt voor oogen leggen, en als zy hem niet uitvoeren, als zy onze belangen niet verdedigen willen, dan moeten wy hen, by eene volgende kiezing ter zyde schuiven en betere mannen kiezen.

Dan blyft er nog over zich met een vertoog tot den koning te wenden, een middel dat in de kwestie van den beetsuiker, met zoo veel welgelukken door de Walen is aangewend. Wy moeten aen Z. M. onze grieven doen kennen: Sire, moeten wy tot hem zeggen, uwe verdediging ligt in ons hert, en niet achter de batterijen, welke eens ter onzer vernieling zullen dienen.

Daerna begon de heer Braeck eene fransche redevoering, maer het was hem volstrekt onmogelyk voort te gaen. « Vlaemsch, vlaemsch! » weerkloek het door de zaal, en de spreker was genoodzaekt de tribuen te verlaten. By eene tweede pooging liet men hem echter in 't fransch spreken.

Er staet, zegt hy, een artikel in de Grondwet, hetwelk zegt dat, als de ministers de belangen der bevolking met de voeten vertrappen, men hen in beschuldiging kan stellen, en dit zou Chazal ook worden, als er eenige mannen meer als de heer de Gottal in de Kamer zetelden.

Wanneer men te Luik het tiende paert gedaen had van hetgeen er hier gebeurt, wat zou er dan het gevolg van geweest zyn! Ik wil, zegt hy, het woord niet uitspreken, het ligt u allen op de lippen.

De heer De Laet, gemeente-sekretaris van Edegem, doet in het Vlaemsch het willekeurige der militaire dienstbaerheden uitschynen.

Vervolgens kwam de heer Van Spilbeek (in het fransch) de vergadering aenraden van met eensgezindheid te werk te gaen; al de partijen moeten de handen ineen slaen, om regt van het gouvernement te vorderen. — De heer Rogier had stellig beloofd dat de kwestie van de schadeloosstellingen, voor de met militaire dienstbaerheden geslagene gronden, zou bestudeerd worden zyn; doch hy heeft na zyne herkiezing geen woord gehouden.

Vervolgens gaf de heer Van Hissenhoven lezing van de petitie, welke aen de Kamer van Volksvertegenwoordigers zal worden gezonden.

NOG WAT OVER DE MEETING TE ANTWERPEN.

Er was eene ontzaggelyke menigte op de Meeting; men schat ze op 3 tot 4000 man. De gansche zaal der Cité was vol. De gemoederen waren zeer ontroerd. Veel buitenlieden waren opgekomen, onder anderen die van Mortzel, in stoet, met een zwart vaendel en een trommel, met de rouw-krip overtrokken.

Men heeft acht redenaers gehoord, de eenen geweldigder dan de anderen. De voorzitter vroeg de onmiddellyke afbreking van al de forten en van de twee Citadellen. Een ander heeft voorgesteld, om als er niet weldra regt zoude verleend worden, zelve de forten te gaen afbreken. Een derde stelde voor, een verzoekschrift te stemmen, waerin de inbeschuldiging-stelling van generaal-Chazal wordt gevraagd. Telkens dat de naam van den oorlogs-minister werd uitgesproken, was het een geschuif en geschreeuw, dat hooren en zien verging: Weg met den franskljoen! weg met den sabelsleper! weg met den Verrader! enz.

Een der aenwezigen vroeg dat men onmiddellyk met de afbraek zou beginnen.

Ten slotte is men overeengekomen een verzoekschrift te onderteekenen, dat den koning zal worden aangeboden.

De zitting, om 5 1/2 ure begonnen, was om 7 1/4 ure geëindigd.

Uittreksel van Parlements-geest.

Overhaelsel van 6 February.

Theuken. Daer is ievers 'nen ouden burgemeester afgezet, en een manneken benoemd dat nauwelyks zyn eerste kommunie had gedaen. De liberalen maken altyd ruzie; maer wylie zyn onnoozel lammekens.

Freerken. Hy is hy portang een lammeken! En me maken wylie portang ruzie! Me zyn wylie zoo wel lammekens als gy, en ge maekt gylie zoo wel ruzie als wy.

Coomanneken. Wy hebben toch de ruiten niet uitgegoeid, he?

Freer. Laet me gerust met uw ruiten. Ge zyt gylie het,

die Dekkerken en den Veertienden Leelikaerd heeft omgeworpen, omdat ze Brasseur niet wouwen afzetten.

De Schamp. Ik heb Dekkerken gelyk gegeven.

Freerken. Gy? Gy hebt hem zoo wel onaengename dingen gezegd als de anderen.

Het Vaaken. Ge zyt gylie de verveerdste koeten van de wereld. Reinaert had groot gelyk, toen hy zegde, dat ge nooit den moed hadt uwe vrienden te ondersteunen.

Freerken. Gy hebt Dekkerken geforceerd, de kloosterwet voor te stellen, en zyt er mede op uwen neus gevallen. Ziet eens hoe schrikkellyk gemodereerd dat wylie zyn geweest, sedert vier jaar! Nochtans schreeuwde gylie dat wy u vervolgen! En nu, wat doede nu? Gy komt met schandalen af, die ge beter zoudt doen in de kroeg te vertellen.

Theuken. Me zyn wylie het niet, die de affaire van dien pastoor verteld hebben. 'T is het Moorken. In 1846 is er een linksche kadec geweest, die zegde, dat de liberalen ministers moesten zyn, omdat de liberalen het land zoo geerne niet zagen als de katholieken, en omdat ze de knopen gaven van de Belch nachon.

Guillericken. Wie heeft dat gezegd?

Theuken. Gaet rickt het. Onder het vorig ministerie hebben ze de ministers met kassystemen weg gejaegd.

Freerken. Allez! Het ministerie is eerst vyf maanden nadatum vertrokken. Waerom heeft het de baldadigheden niet belet?

Eene stem. Hadde gylie ze niet opgehitst, dan moesten ze niet belet worden.

Mompeler. Het Moorken heeft gisteren schandalig gehandeld. Hy heeft eene soos door de modder geslept en hare witte kleeren heel en gansch begaet. Als het Moorken honorabel is, dan zal hy zyn woorden intrekken.

T. Moorken. Ik ben zoo honorabel als de Mompeler, en ik trek niet met alle in. Ik heb niets gedaan, als 'nen brief gelezen.

Mompeler. Ja maer, gy hebt iets geinsinuerd.

T. Moorken. Ik heb niet met al geinsinuerd.

Coomanneken. Ah ça, gaen wy weer terug naer de kroeg?

T. Moorken. Ik zeg dat ik niets intrek.

Guillericken. Het Theuken heeft eene aerdige manier van de historie te vertellen. Hy kent er zoo weinig van als het Boutje van Voitaire kent. Dekkerken is vertrokken, omdat hy niet meer l'accoord was met zyn vriendekens. Hadden de rechtsche mannen de amendementjens van de linksche willen aennemen, dan hadden de kassien nooit als argumenten gediend. Het Theuken is de partielsche kadec van de wereld. A propos, ge spreekt van kassien...

Coomanneken. Ik heb er twee honderd in myne kamer gehad.

Guillericken. Ik beken, dat daer hunne plaats niet was. Wel, niet tegenstaende de twee honderd kassien van Coomanneken, houd ik staen, dat er geene muiteryen, geene barrikaden, geene anarchie is geweest. In Antwerpen hebben zes arme wyven met bessemstokken de ruitenbrekers op den loop gejaegd. Ge ziet dan wel, dat het niet erg was. De katholieken komen ik weet niet hoe veel dagen, sjouwelen over 'nen burgemeester en eene schoolmeesteresse; en als het zake is van het embastiljement, dan doen ze hun bakkes niet open.

Karrewyntje. Toe! jongens, laet ons geene oude koeien uit de gracht halen.

Teschken. Ik heb ekik nooit geen politiek gesteld in de benoemingen der procureurs; au contraire.

Zonder Land. Olyken trek? Te Leuven hebt gy er eenen regter gemaekt....

Teschken. Hy was misschien niet regt genoeg? Dus moest ik hem wel regter maken.

Zonder Land. Och! 't is zoo niet dat ik het mein. Gy hebt hem als regter benoemd by eene regtbank, die hem veroordeeld had, omdat hy er eenen eene klopping had gegeven.

Teschken. Och! hy was maer voor vyf francs in de boet geslagen. Is dat nu een affaire, om zoo veel lawyt over te maken?

Wazegde. En het Zagerken, prokureur van Gent, waerom hedde dien afgezet? Wurth is zoowel 'nen zager...

Teschken. Hoe? 'Nen zager?

Wazegde. Ik missprak me. Ik wil zeggen dat Wurth zoo wel 'nen elektie-agent was als het Zagerken...

Teschken. Ik moet u heeten liegen.

Wazegde. My heeten liegen? Liegen is myn naem niet; hoe kunde gy my zoo heeten?

Teschken. Als ik geenen honger had, dan zou ik het u uitleggen. (Reintje.)

Luibrechts over de Konstitutie.

De Kleine Luibrechts. Maer, papa, de konstitutie, wat is dat voor een dink?

Papa Luibrechts. De konstitutie, myn zoon, is eene wet in 139 artikels, waer in staet, wat de regten zyn van 't belgische volk.

De Kleine. Een regt, papa, wat is datte?

Papa. Een regt, myn zoon, is iets dat regt is. By voorbeeld...

De Kleine. By voorbeeld, een oordjens-keersken, of Onslievrouwen toren?

Papa. Neen, myn zoon; zoo wordt het regt niet begrepen. Als gy iets doet, dat ge moogt doen, dan zyt gy in uw regt; doet gy iets, dat gy niet moogt doen, dan zyt gy buiten uw regt.

De Kleine. En zegt de konstitutie dat, papatie?

Papa. Ja, myn zoon. Zy zegt, by voorbeeld, dat gy vlaemsch moogt spreken, als gy er lust toe hebt, en dat niemand u kan dwingen eene andere taal te gebruiken.

De Kleine. En als zy my niet verstaen, papa?

Papa. Daer kan de konstitutie niet aen doen, myn zoon. *De Kleine.* Maer, papatie, als ik nu eens iets wil vragen, daer ik regt toe heb, en degene daer ik het aen vraag kan geen vlaemsch; moet hy my dan toch verstaen?

Papa. Neen, myn zoon; want de konstitutie geeft hem het regt, geen vlaemsch te kunnen.

De Kleine. Maer, papa, als het nu eens een beambte is, die door den Staet betaeld wordt?

Papa. Dit doet er niet toe, myn zoon; de konstitutie maekt voor hem geene uitzondering; zy zegt in tegendeel, dat al de Belgen gelyk zyn voor de wet.

De Kleine. Ha! Ha! papa, daer zyt ge mis; Koben Jans-

sens is 'nen kop langer dan de kleine Spiegels; hoe kunnen die gelyk zyn?

Papa. Dit is nogtans, zoo, myn zoon. Koben Janssens is gelyk, niet waer?

De Kleine. Gelyk met watte, papa?

Papa. Gelyk met zyn eigen, myn zoon.

De Kleine. Hy moet wel gelyk zyn met zyn eigen, want hy is zyn eigen.

Papa. En de kleine Spiegels is ook gelyk, niet waer?

De Kleine. Ja, papa, met zyn eigen.

Papa. Welnu, als Koben Janssens gelyk is, en de kleine Spiegels is ook gelyk, dan ziet gy immers wel, myn zoon, dat zy allerbei gelyk zyn.

De Kleine. Maer, papa, zyn de Walen en de Vlamingen ook gelyk?

Papa. Natuurlyk, myn zoon. De Walen zyn gelyk aen de Walen, en de Vlamingen aen de Vlamingen; dus zyn zy allemael gelyk.

De Kleine. Maer, papa, is het dan eender, een Vlaming of een Wael te zyn?

Papa. Dat is te zeggen, myn zoon, eender is het woord niet. Als ge by voorbeeld een Wael zyt, dan is alles voor uw gemak ingerigt. Gaet gy naer de school, dan geeft men u onderrigt in uwe eigen taal; uwe taal wordt gebruikt om u de wetenschappen in te prenten. Wordt gy soldaet, het kommando geschiedt in uwe eigen taal. Wilt gy een ambt, eene bediening verkrygen; met de kennis van uw eigen taal, kunt gy er toe geraken. Wordt gy regter of advokaet; de wetten zyn in uwe taal opgesteld, worden in uwe taal toegepast. Moet gy voor eene regtbank verschynen, iedereen spreekt in uwe eigen taal; het openbaer ministerie beschuldigt u, uw advokaet verdedigt u, de regter spreekt u vry of veroordeeld u, in uwe eigen taal. En waer gy gaet of niet, in de vlaemsche gewesten zoo wel als in de fransche, met uwe taal alleen kunt gy altyd ten regte komen.

De Kleine. Maer, papa, de Vlamingen immers ook?

Papa. De Vlamingen ook? Wie heeft u dit wys gemaekt? De Vlamingen, in hunne eigen gewesten, moeten eerst fransch kunnen, eer zy iets anders beginnen te leeren. Alle wetenschappen worden hun onderwezen, in eene taal daer zy nog niets van begrypen. Worden zy soldaet, ze verstaen niets van het kommando, dat in eene vreemde taal geschiedt. Om de regten, de medecynen, enz. te studeeren, moeten zy professoren aanhooren, die eene vreemde taal spreken. Licht hun eene beschuldiging ten laste, zy worden gepakt door gendarmen, die een vreemde taal spreken; zy verschynen voor regters, die gewoon zyn eene vreemde taal te gebruiken; de beschuldiging en de verdediging geschieden in eene vreemde taal; het vonnis, dat hen somtyds ter dood veroordeelt, is opgesteld in eene vreemde taal; en als zy naer het schavot gevoerd worden, dan weten zy soms niet juist, waerom de beschuldiging berust, en op welke wyze zy verdedigd zyn geworden.

De Kleine. Ja maer, papa, als ze hun den kop afslaan, dan zal het toch niet zonder reden zyn, en de regter zal wel met zekerheid weten dat zy pligtig zyn?

Papa. Ussst! myn zoon, zegt dit zoo luid niet. Misschien zal het binnen kort blyken, dat er menschen ter dood gevoerd zyn, uit hoofde dat zy geen fransch spraken, of dat hunne regters geen vlaemsch verstonen.

De Kleine. Maer, papa, als er zulk een verschil is tusschen de Walen en de Vlamingen, hoe kunnen zy dan gelyk zyn voor de wet?

Papa. Zeer eenvoudig, myn zoon. De Walen zyn gelyk voor de wet, niet waer?

De Kleine. Ja wel, papa.

Papa. De Vlamingen zyn ook gelyk voor de wet, niet waer?

De Kleine. Ja, papa.

Papa. Welnu, dit is juist gelyk met de zaak van den langen Koben Janssens en den kleinen Spiegels: elk op zyn eigen is gelyk; arguo, ze zyn allemael gelyk. Begrepen?

De Kleine. Ja wel, papa.

Papa. Welnu, roept dan met my: « Vive la konstitutie! »

De Kleine. « Vive la konstitutie! »

Papa. « Vive la liberté! »

De Kleine. « Vive la liberté! »

Papa. « Vive l'égalité! »

De Kleine. « Vive l'égalité! » Arradee!

Papa. Goed-zoo, myn zoon. Ziet dat gy deze les niet vergeet, en dat gy, als goede Vlaming, dankbaer zyt, voor de weldaden die onze prachtige konstitutie ons waerborgt.

De Kleine. Ja wel, papa.

Papa. En als de tyd daer zal zyn, dat gy, in de roemryke rangen der jeffens, portez armé! en par file à droite! zult mogen doen, vergeet dan niet, dat u die wapens toevertrouwd zyn, om de schoone regten te verdedigen, die u als een paria in uw eigen vaderland maken.

De Kleine. Ja wel, papa.

Papa. En nu, myn zoon, gaet vraegt een kruisken aen uw mama, en gaet braef naer uw bed.

De Kleine. Ja wel, papa!

Werkmans-Regt.

Onder dezen titel hebben wy het proefnummer ontvangen van een Weekblad, welk binnen eenige weken te Antwerpen zal verschynen.

In de ontwikkeling van zyn doel, wordt gezegd dat het blad, even als het *Werkverbond* van Gent en eenige fransche weekbladen te Brussel, zal zich verheffen boven de verletene partynaem van liberael en katholiek, ten einde meer bepaeld zich met de belangen der werkende standen bezig te houden, en den werkman het gevoel zyner eigenwaerde, zyner regten en pligten in te boezemen.

Wy zullen dus eenen verdediger te meer tellen van onze groote zaak; eenen nieuwen stryder voor het onderwys, de verzedelyking en de opheffing van de arbeidende klassen der samenleving.

Uit ganser herte wenschen wy onzen medebroeder geluk en goeden uitslag in zyne onderneming.

De Redaktie.

GENT, DEN 15 FEBRUARY 1862.

Gedurende de Vastenavondsdagen zal er alhier eene kavalkade rondryden, den maendag 3 en zondag 9 maart toekomende, welke zal ingerigt worden door de zorg van de kring der *Zonder naem niet zonder Hert*, ten voordeele der noodlydenden. De inrigtende kommissie doet eenen oproep aen al de jongelingen en aen al de maetschappyn der stad, die zouden willen door hunne medewerking er het hnnne bybrengen en aldus in het liefdewerk medehelpen.

Eene geld-inzameling zal op den doortogt der kavalkade gedaan worden. Verscheidene pryzen zullen uitgelooft worden aen de personen, die zich zullen gelasten met deze

omhaling, alsmede aen de ruiters die zich door hunne kleedy het meest zullen onderscheiden.

De koophandel-kamer dezer stad heeft, in laetste zitting, hare nieuwe leden geïnstalleerd en haer bureel gevormd. Zy heeft in deze zitting ook besloten, door hare zorgen eene brooddeeling van 1500 kilos aen de behoeftigen te doen.

Met genoegen melden wy dat hier binnen eenige dagen, ten voordeele der werklieden zonder broodwinning, eene tentoonstelling van kunstvoorwerpen en rariteiten zal geopend worden, in de Arsenaelzael ten stadhuize. De voornaemste liefhebbers der stad hebben zich verbonden hunne merkwaardigste voorwerpen er heen te zenden.

Wy vernemen dat het Z. M. den koning der Nederlanden behaegt heeft, voor eene somme van 200 gulden in te teekenen op de lyst der Tombola van kunstwerken, te Antwerpen opgerigt door de Maetschappy de *Boerentrost*, ten voordeele der slagtoffers van het Entrepôt St. Felix.

Zondag laetst had in het Hotel van Kortryk de aenstelling plaats van den heer Dobbelaere-Hulin, als eere-voorzitter van de maetschappy der gedekoreerden van nyverheid en landbouw. Al de leden waren op een banket vergaderd, dat hygewoond werd door den heer burgemeester en verscheidene eereleden der maetschappy.

De jaerlyksche wedstryd voor het vet vee te Gent zal dit jaer plaats hebben den donderdag voor Palmen-zondag, (10 april 1862) op de Beestenmarkt, gelegen voor het Slagthuis. Op zelfden dag zal er aldaer eene jaermerkt voor vet vee gehouden worden.

Het bestuur van het gaz-gesticht alhier, heeft aen ons Gemeente-Raad eene tydverlenging op zyn kontrakt gevraagd, welk verzoek de Raed eenpariglyk heeft van de hand gewezen. Men heeft dus de openbare denkwyze, het gezond verstand en de billykheid ingevolg.

De smeders-gasten van Antwerpen hebben zich vereenigd om eene vermindering van werk-uren aen de bazen te vragen. In plaats van 12 ure, gelyk zy tegenwoordig arbeiden, vragen zy, er maer 10 te moeten werken, natuurlyk zonder dat dit aanleiding zou geven tot eene vermindering van hun dagloon.

Te Calcken is ook een *Vlaemsche Bond* ingerigt, met het doel om mede te werken tot het doen verdwynen der taelgrievens in de openbare bedieningen.

De maetschappy voerende voor kenspreuk « *Nooit te oud om te leeren*, » is gevestigd in den *Gouden Leeuw*, te Calcken.

De plaats van bouwmeester der stad Dendermonde staet open. Het jaerlysch traktement is van 2500 francs.

Ziet hier den opbrengst van de vischvangst der Panne, gedurende 1861: 244,804 kilos, waerde fr. 45,354,40 ct.

Gedurende het zelfde tydstop beliep de opbrengst van de haringvangst tot 1,396,950 stuks.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 8 tot den 12 February.

Karel Dessez, bediende by de bank van Vlaenderen, koophandelpl. met Charlotta de Cuyper, zonder ber., walpoorthrugstr. — August Blanquaert 22 j. meesterkn. pharaidlepl. met Sylvia François, 29 j. molenaerstr. — Frans Fuche, kondukteur der artillerie, fort, met Eugénie Verecke, z. b. minkbrugstr. — Jan Vincent, 56 j. koopm. belgradestr. met Melanie Verecke, 41 j. z. b. yperstr. — Frans Pieters, 28 j. schoenm. korte violettestr. met Maria Mary, 29 j. dienstm. hoogp. — Hendrik Magnel, 47 j. onderbestuurder by 't kryghshospitaal, te Gent, met Eugénie Robert, 27 j. z. b. belleveustr. — Hubert Verecke, 25 j. dagl. tinnenpotstr. met Maria Senay, 21 j. weefster, k. schipgr. — Hendrik van de Sype, 50 j. wever, s. Lievenstr. met Sofia Hebbelinc, 28 j. fabr. k. krevelst. — Leonard van den Berghe, 27 j. dagl. te Drongen, met Blondina van den Broecke, 26 j. fabr. te Roygem. — Edward de Corte, 29 j. houtzager, 42-komersstr. met Rozalie Pesant, 28 j. dienstm. belleveustr. — Pieter Drayon, 48 j. schoenm. dok, met Maria van Bastelaere, 58 j. z. b. kalkstr. — Remuld van Steerthem, 20 j. kleerm. houdeloosir met Sofia van Heuverswyn, 26 j. fabr. antwerpschep. — Pieter Lamont, koopm. in kolen, met Charlotte Verstraete, z. b. beiden oud-kasteel.

Sterfgevallen van den 9 tot den 14 February.

Benard Aelterman, 41 j. grondeigenaer, brabantstr. — Karel Stacion, 25 j. schilders, oude schapenm. — Karel Declercq, 20 j. kommies, oude vest. — Charlotta Aerts, 25 j. naeistr. s. Lievenstr. — Marcus Groenendaede, 80 j. s. Krispynstr. — Amelia Dekeyser, huisvr. Haelman, 59 j. kerkhofstr. — Monika de Ridder, wed. van Clef, 75 j. huidevetterken. Frans Vansteenbrugge, 55 j. dagl. lange boomgaardstr. — Pieter Stok, 59 j. dagl. bagattenstr. — Francisca Demoor, wed. Delandshere, 69 j. s. Lievenstr.

45 kinderen onder de 7 jaar.

Geboorten van den 9 tot den 14 February.

Van het mannelyk geslacht 55) Totaal 70.
Van het vrouwelyk geslacht 57)

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

1 er hektoliter	7 february	14 february.
Witte tarwe	25 13 a —	25 47 a —
Rode id.	25 50 a —	25 90 a —
Rogge	46 71 a —	46 82 a —
Geerst	— a —	— a —
Boekweit	— a —	— a —
haver	8 97 a —	9 52 a —
Aerdappelen, 100 k.	9 50 a —	9 50 a —

BROODZETTING.

Van den 14 om in te gaen den 16 february.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild	» 0 35
1 Kilo rogge.	» 0 22

Algemeen Zaakwaarnemerschap.

BRUSSEL, ZES-PENNINGSTRAET, 21.

DELEPAULT Louis, gewezen onderwyzer, komt in de stad Brussel een algemeen bureel te openen.

Gelast zich, ten voordeele der huisvaders, met het vervolgen hunner regten ter vrystelling hunner zoons; het doen komen van tydelyke of altyddurende congés, en in het algemeen met alle zaken die de landsmilitie betreffen. — Willende zich gansch en geheel aen het welzyn zyner landgenooten slagtofferen, en zich om zoo te zeggen behulpzaamlyk aen hunnen dienst overstellen: zal hy zich gelasten met het vervolgen van alle regterlyke, burgerlyke of administratieve zaken. Tevens eens, met het schryven van brieven, memorien, rekeningen, verzoekschriften en alle akten onder enkel handteeken, zal geldleeningen doen, erfelken vervolgen, met een woord alles verrigten, wat zonder behulp van eenen wethier kan gedaan worden. — In de volen hoop, dat de personen die zich met vertrouwen aen hem zullen aanbieden, over zyne dienstbewyzyng, en deszelfs klein vereichte belooning zullen voldaan wezen, verhoopt hy de gunst van het geerd publiek te winnen.

J. DIMÉ, Drukker, in de Studenten-Weide (Pré-aux-Clères, by het Groot Vleeschhuis)